

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SÉ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisori nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N^{R.} 272.

Joi, 4 (16) Decembrie.

1886.

Brașov, 3 Decembrie 1886.

Episcopul reformat unguresc Szasz Do mokos a seversit o faptă, pe care biroul de corespondențe din Peșta a aflat de bine de a-o face cunoscută prin telegrafii tuturor ziarelor din imperiu. Această faptă, care a produs nouă însuflețire în sînul kulturegyletiștilor oboșiți de încordările prea mari în a produce pe cale artificială „entuziasm“ pentru „marea lor problemă“, este de cea mai mare importanță principiară și pentru noi Români și de aceea vom să cercetăm mai deapropo în ce consistă.

În comitetul Kulturegyletului numitul episcop prezentându un proiect a declarat, că districtul bisericei reformate din Ardelu este gata a pune la dispozițiunea Kulturegyletului pentru sprijinirea acțiunii sale pe teremul bisericesc și scolaru un capitalu de 100—150,000 florinl.

Etă cum motivează capul bisericei reformate în discursul său marele ofertu făcutu în speranță că toate bisericile maghiare se vor grăbi a imita exemplul lui intrându în alianță cu Kulturegyletul:

„Trebue să între în alianță durabilă toți acei factori, ale căroru interese se întelnesc pe teremul acțiunii, ba în multe privințe sunt identice. O asemenea alianță permanentă sunt — după a mea convingere — chemate a încheia cu „kulturegylet“-ul în prima liniă bisericile maghiare, cari — considerându și lăsându neatins propriile lor scopuri confesionale — au o misiune comună patriotică și acesta este, ca să apere, să susțină și să întărească rassa maghiară. Are acțiunea și un terem destul de largu, unde și chiamarea bisericelor este în prima liniă împlinirea datorielora patriotice în prima liniă interesul confesionalu. Mai are acțiunea și un terem, unde aceste două interese se întregesc unul pe altul, ba mai mult unde sunt una și nedespărțite.“

„De altă parte sunt convins și despre aceea, că este și în interesul iminentu al Kulturegyletului, ca în prima liniă să întindă bisericelor mână de ajutor și să între cu ele în alianță durabilă. Biserica este aceea instituțiune, care în cursul veacurilor și-a afundat rădăcinile puterii sale vivificătoare în viața poporului și s'a contopit cu ea. A influința directu suatele de mii și milioane de popor, a da direcțiune modului de gândire, sentimentelor și faptelor poporului este în prima liniă capabilă biserica, care are sfântul lăcașu, unde poporul în mijlocul muncii sale crunte își câștigă putere nouă, mângăiere și speranță; are școlă, în care introduce noua generațiune ducendu-o de mână; sub dispozițiunile ei stau marile legiuni ale servitorilor celesiastici, cari trăiesc între popor, cari știu să vorbească la înțelesul lui, să-i vorbească la inimă; ea dispune și de lungul șir al instituțiilor bisericesci, a căror influință binefăcătoare o sînte poporul fiindu astfel împinsu instinctiv, ca să se alipească la biserica sa, să asculte de sfaturile și încurajările ei și să se plece dinaintea puterii ei.“

„Cu această putere întotdeauna viețuitoare, respective cu reprezentanții ei de pe pământu, cu bisericile maghiare să încheie Kulturegyletul o durabilă alianță și pe când le va da acestora ajutoru, să-și întărească totodată propria sa putere făcendu apelul la puterea lor morală și materială și să pornescă o acțiune întinsă și puternică!“

„Kulturegyletul trebuie să între în alianță cu bisericile maghiare și de aceea, pentru că biserica este după natura ei o putere conservativă. Ea este purtătoarea de stégu și părtinitore nu a dărîmării, ci a clădirei, nu a progresului fără plan și turbulentu, care se apucă aci de una,

aci de alta, ci a dezvoltării pacifice, care înaintează pe o singură cărare, — e partizana sîmțirii frățesci între deosebitele rasse și naționalități, în locul urei a umanității și iubirii de omeni. Mergendu înainte pe această cale, cu înțelul se vor face și din contrari buni amici, pentru că se vor conviuge, că cu acțiunea Kulturegyletului nu se pornesc un curentu dușmănos, care să se îndrepte contra lor, ci o mișcare sublimă, a căreia scop este dezvoltarea vieții religioase și morale, lăptirea culturai, cultivarea și înflorirea virtuții iubirii de patriă și de omeni, mișcare ce și asupra lor influințează în modu binefăcătoru, deșteptătoru și încurajătoru ce și asupra lor își estinde binecuvîntările sale...“

Amu voit să arătăm, că scim apreția marea importanță a cuvintelor de mai sus exprimate de vlădica reformatilor ungueri și de aceea le-am reproducu în traducere fidelă la locul acesta.

Vom merge însă și mai departe și vom documenta, că dreptate a avut ilustrul episcopu, când a susținut, că mișcarea ce voiesce să o pună la cale în unire cu Kulturegyletul, va exercita asupra noastră — a contrariilor u-neltirilor acestei reuniuni — o influință deșteptătoare și încurajătoare.

Dér înainte de a ne pronunța punem sub ochii cetitorilor nostri cele dișe de căpetenia bisericei reformate și îi rugăm să le citescă cu cuvenita atențiune, căci se tractează de-o cestiune mare principiară.

Proiectul militar în Reichstagul germanu.

În ședința dela 9 Decembrie, ministrul de războiu Bronsard a făcutu în comisiunea alasă pentru desbaterea proiectului militar mai multe destăinuri, despre care diarele dau raporturi variate.

După o versiune, ministrul a vorbitu despre starea armatelor Rusiei, Franciei și Austro-Ungariei, și despre raporturile de dislocare în aceste țeri; după o altă versiune, a arătatu cu deambruntul cifrele armatelor Franciei și Rusiei, și declară că e necesar să se disloceze trupe la granița ostică și vestică. Versiunea dintău se găsește și în „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“. Comparându armata Austro-Ungariei și a Rusiei, se fi dișu ministrul: Rusia va evita, la cea mai apropiată dată, va evita greșele din ultimul războiu contra Turciei, d'a începe războiul cu mijloce nesuficiente. Despre Germania se fi dișu ministrul, că prin sporirea recruturilor și prin noua organizare plănită a armatei în Franța, Germania stă îndărătul aceleia. Proiectul trebuie să se rezolve până la anul nou, ca să fiă posibil a se face până la 1 Aprilie modificările necesare în planul de mobilizare. Septenatul nu se pte scurta. Despre cestiuni politice n'a vorbitu ministrul, a dișu numai că nu știe, decă cancelarul va găsi cu cale să dea lămuriri despre sorții păcii. În totu casul, posibilitatea unui războiu nu e exclusă. Ministrul se fi mai dișu, că nu fără dreptu s'a observat, că în casul unui războiu cu două puteri, Germania nu va fi singură. Lui Windthorst, care nu e mulțumit cu lămuririle date de oficiul de externe mai alesu cu privire la alianța austro-germană, ministrul de războiu dișe, că nu e chemat a comunica ceva despre situațiunea esternă.

În ședința dela 10 Decembrie a declarat ministrul de războiu generalul Bronsard că proiectul are scopul a face țera mai destoinică de apărare și armata mai capabilă de războiu. Deja la 1 Aprilie 1887 prin sporirea recruților s'arū întări cu unu mai mare număr de soldați. Datele lui Richter despre armata franceză sunt necorecte, corpul de armată algerianu a apărut în 1870 forte repede pe teatrul războiului. Ministrul dișe că s'a ocupat mai puțin cu armata rusă, decă cu cea franceză. — Totu în această ședință statul majoru generalu a prezentat charte privitoare la Germania ostică. — Richter a cerut urgentu lămuriri asupra raportului către Austro Ungaria. Lui îi bate la

ochi răceala, cu care tractează guvernul această cestiune. Armata austro-ungară e, după cum arată cu cifre, mai însemnată decă cu a espus erī ministrul. În războiu ea va putea ține peptu Rușilor. Nu cifra de prezență, ci numărul soldaților instruiți e decizătoru. Cifrelor armatei franceze sunt numai pe hârtia. O mare parte a armatei franceze servește numai de cece luni, așa dără abia e capabilă de războiu. Franța a sporit cifra de prezență în deceniul trecut numai cu 17,000, Germania din contră cu 60,000. Armata Rusiei se socotese exagerat. Cele mai multe trupe rusești sunt dislocate la granițele asiatiche. În anii din urmă Rusia a redusu cifra de prezență. — La acestea ministrul de războiu a răspuns: *graba e necesară*. Dela Aprilie trebuie să se facă recrutarea sporită. Elu n'a contestat destoinicia internă a armatei austro-ungare. După cifre, e inferioară celei rusești. Destoinicia internă e un elementu nesigur în comparațiune cu numărul.

În ședința dela 11 Decembrie dete maiorul Haberling amărunt despre puterea armată a Germaniei și a statelor vecine. Armatele germană și franceză sunt egale, cea rusă e mai tare. În Germania se sustrăgu dela serviciu 40,000 omeni pe an, în Franța numai 6000. Treceți peste bugetul pus în Franța o regulă, camera însă a votat regulat indemnitatea. Artileria de câmp franceză întrece pe cea germană cu 16,000 omeni și 450 tunuri. *Rusia ia măsuri d'a se lupta eventualu în același timp cu Austro-Ungaria, Germania și România, căci ea presupune, că aceste țeri vor ținea una cu alta*. Joncțiunea căilor ferate rusești în vestu e escelentă. O a doua Plevnă e cu neputință. Armata rusă e mai puternică decă a aliaților și unu inamicu înfricoșat. Mai toate bateriile în Rusia vestică au câte opt tunuri. O divisiune întregă e transferată din Caucașu la Vilna. Germania ridică în casul extrem două milioane de soldați față cu cinci milioane soldați franceși și ruși. — Mai multe date, între care acelea ale lui Haberling, despre armata austro-ungară le-a desemnat ministrul de războiu ca secrete. — Woelwarth primește proiectul de ordine puterea agresivă a contrariilor a crescut. — Hasenclever e gata cu partida lui la jertfe, decă cancelarul imperiului anunță că e pericolu. — Richter susține că armata germană e mai mare de cum arată cifrele oficiale. Proiectul ministrului de războiu francez Boulangier sporesce armata în contul timpului de serviciu, proiectul germanu cere recrutare. — Bronsard e de acord, că e plănită pentru Aprilie convocarea concediaților disponibili, cu toate acestea și după scurtarea plănită de Boulangier, timpul de serviciu în Franța e mai lungu ca celu germanu. — Buhl îndreptățește proiectul din situațiunea generală. Decă se vor ivi raporturi mai pacifice, administrațiunea de războiu va propune negreșit reducerea armatei. — Rickert dișe, că fără a renunța opozițiunea în contra reducerii timpului de serviciu nu se pte ajunge la cifra armatelor statelor vecine.

Din Rumelia orientală.

Din Filipopolu se scrie, că conducătorii opozițiunii, cari fugiseră peste granițe, se întorc îndărăt. Unul din ei, Dr. Hakanov, fostu directoru al lucrărilor publice, a și sositu deja în Filipopolu. Fostul președinte al comitetului permanent Ivanu Stefanu Geșov și ajutorii săi Popov și Vasov sunt deja pe drum. Ei s'au oprit în Constantinopolu în apropiere de consulatul ruseșcu și au primitu semnulu să se întorcă pe terenul lor. Din cauza acesta se facu diferite combinațiuni, că ce a putut indemnă pe numiții indiviși, alu căroru curaj personalu nu e prea mare, ca tocmai acum să se întorcă în patriă.

Călătorii cari sosesc din Adrianopolu spun, că trupele turcești ce se află la Mustafa-pașa tocmai la granița rumeliotă, sub comanda lui Mehemed-pașa, stau gata de marș. Din cauza acesta, în orașele rumeliote limitrofe domnesce o mare ferbere. Sosesc în Filipopolu chiar familii bulgare, anume femei și copii, din orașele limitrofe. Nu se știe încă decă această ferbere e justificată; pte că se fiă numai o manevră pentru scopuri de agitațiune.

SCIRILE DILEI.

„Daily Cronicle“ este informat, că *România, Serbia și Bulgaria* sunt în ajunul încheierii unei *convenții militare* pentru scopuri ofensive și defensive. Aceste trei țări vor dispune cu modul acesta de o armată de 400,000 de soldați. „Kreuzzeitung“ afirmă, pentru a doua oară, că *Rusia face pregătiri militare* la granițele austriace și române.

—x—

Diarele rusești au primit ordin formal *d'a nu mai publica* d'acum înainte sciri privitoare la mișcările trupelor.

—x—

Se dă mare importanță, prin cercurile militare germane, *ordinului* ce s'a dat ofițerilor superiori de artilerie în activitate, în cele patru mari cetăți întărite ale Germaniei, d'as se duce la Berlin. Ofițerii aceștia soseser din Strasburg, Metz, Königsberg și Posen ca să ia parte la o conferință mare la care vor asista și ofițerii superiori de artilerie din totă împărăția germană.

—x—

Reprezentanța comitatului Brașov e convocată pe ziua de 20 Decembrie n. în adunare generală, er comisiunea permanentă se va întruni la 18 Decembrie n. Obiectele adunării generale: 1. Raportul vice-comitelui relativ la membrii de nou aleși pentru reprezentanța comitatului. 2. Formarea subcomisiunilor conform legii. 3. Aruncul de dare pro 1887 relativ la încuartașirea militarilor. 4. Aruncul de dare pro 1887 relativ la fondul pentru bolnavi. 5. Pensionarea medicului comunal din Prejmer. 6. Pensionarea lemnului de stejar din comuna Helchiu. 7. Pavarea șanțurilor din comuna Helchiu. 8. Primirea drumului dintre Feldiără și Crisbav în rețeaua drumurilor comitatense. 9. Reprezențianța camerei de comerț și industrie din Brașov relativ la decentralizarea proviantelor pentru miliții.

—x—

La *consulatul austro-ungar din Lipsca* e de ocupat postul de secretar al cancelariei consulare lăfă de 700 fl., adausul de funcțiune 700 fl. cu înaintare până la 1000 fl. Concuratul să fiă nensurat, cetățenă austriacă s'u. Ungarului, să aibă cunoștințele scolare corespunzătoare și să fiă deprinsă cu lucrările de cancelarie și manipulare, mai ales în cele privitoare la poște și în afaceri militare. După șese luni de provisoriu, în timpul cărui respectivul primesce 100 fl. pe lună, se numește definitiv.

—x—

„Bud. Corr.“ află, că *ministrul unguresc de finanțe* va prezenta în curând camerei un proiect de lege pentru *sporirea dării de transport*. — Din ce în ce mai „bine“!

—x—

Procesul urbarial cu Săcelele e aproape de rezolvare. La 10 Decembrie n. s'a subscris pactul între comisiunea comunei orașenești a Brașovului și între comunele Satulungu, Cernat, Târlungeni, Zizin și Purcăreți cu rezerva acceptării ulterioare a reprezentanțelor comunale respective. Condițiunile sunt în genere cele puse de comuna orașenească a Brașovului. Acestea i se vine $\frac{1}{2}$, acelora $\frac{2}{3}$ din pământul din certy. În privința răscumpărării regaliilor comuna orașenească a Brașovului a mai făcută concesii. Comunele Bacfală și Turcheșu nu s'au învoit cu pactul. Prim-forestierul Bedo a plecat cu pactul la Pesta, ca să-l prezinte ministrului președinte.

—x—

După *imprumuturi intabulate*, se reparteză *darea de interes* până atunci, până când se destabulează *imprumutul*. Acesta a hotărât'o ministerul de finanțe din Budapesta, sub numărul 3809 anul 1886. Acela, care a avut dără pretensiuni intabulate și sunt plătițe, se caute să se destabuleze, ca să nu plătescă dare după ele — de pomană!

—x—

Același minister a adus sub numărul 1016 din anul 1886 o decisiune, că după interesele capitalelor, care formeză proprietatea bisericilor și a școlilor, și se folosesc pentru susținerea *institutiilor de cultură*, (școlele populare, almușu, seminarium etc.) s'u poate acoperirea salariilor învățătoresci: *nu se poate croi dare de interes!*

—x—

Curia din Pesta a adus încă la anul 1877 o hotărâre de mare însemnătate, (sub Nrul 177) că adecă: la cei îndreptățiți pe baza *inteligentei* de a fi luați în lista alegătorilor, (§ 9 din legea electorală) nu poate să cadă sub întrebare *impregiurarea*, că ore respectivul plătit'a darea anului trecut ori ba? pentru că și în cazul, dacă nu ar fi plătit'o, *trebuie* luat în listă. Preoții și învățătorii de pe sate însemne-și-o bine acesta! dice „Gazeta Poporului“.

—x—

O telegramă din Cracovia anunță, că Rusia, avându

în vedere opozițiunea ce întâlnește candidatura prințului de Mingrelia, și ar fi pus ochii acum pe prințul *Eugenie Maximilianovic Romanowski*, duce de *Lecuchtenberg*. Acesta a și fost chemat la Petersburg, de unde a plecat la Gacina și primit în audiență de Țarul Rusiei.

—x—

Vicecomitele comitatului *Timiș*, avându în vedere multe fatalități ce rezultă din sistemul actual al încasării contribuțiilor prin executori, cari în prima linie caută să-și încaseze competențele lor, la propunerea protojudei cercului central a provocat pe cei 11 protojudei cercului din comitat a și da povățure până în 10 Ian. a. c. pe baza experiențelor lor, cum ar fi mai practicabil a se încasa dările, aruncul comunal, competențele erarial și a., astfel ca să fiă salvate și interesele publicului contribuabil, evitându-se după puțină speșe enorme de execuțiune.

—x—

Camera advocațională din *Cluș* face cunoscut, că avocatul *George Rațiu* din *Turda*, aședându-se în *Alud*, ocolul camerei din *Alba-Iulia*, s'a șters din lista camerei clușiane.

—x—

Din *Reghinul sășesc* ni se scrie cu data de 12 Decembrie: „In comuna *Gurghiu*, în familia unui om cult, fiind bolnavi un băiat și o fetiță, părinții consultându pe moșa satului asupra medicamentului, la sfatul acesteia au fert în 9 Decembrie o păpușe de tutun și au dat copiilor să bea zema aceea. După o oră, amândoi copii erau morți. O comisiă a fost la fața locului. Ne mirăm mult cum a putut face un lucru ca acesta un om cult“.

—x—

Ni se scrie din *Iena*, că d-l *S. Caianu*, medic practic în Roșia lângă Abrud, a fost promovat de universitatea din Iena la gradul de *doctor în medicină*. — Felicitările noastre!

—x—

Pentru d-l *Dr. Corneliu Savescu*, care se prepară pentru ocuparea catredrei de teologie dogmatică la facultatea din *Cernăuți*, a încuviințat ministerul c. r. austriac de culte și instrucțiune un stipendiu anual de o mie de florini v. a. Dr. Corneliu Savescu va cerceta universitățile din Viena, Göttingen, Kiev, Petersburg și Atena.

—x—

Lângă *Buda-vechiu* s'au găsit în pământ mai multe vase romane de bronz și fragmente dintr'un altar de piatră, care s'au predat muzeului din Pesta.

—x—

Arhiepiscopul Calistrat Orleanu se ocupă, dice „România liberă“, cu răspunsul la „*Pravoslavia*“ d-rului *Narset*. Asemenea a mai tradus renumita operă a lui *Pressensée*, „*Les origines*“, care este o apărare a creștinismului, întemeiată pe ideile filosofiei moderne.

—x—

„*Noua Revistă*“ dice, că prin testamentul său, răposatul marchis de *Betmar*, proprietarul domeniului *Baia*, a hotărât să se facă toate reparațiunile necesare bisericii *Baia*, monument istoric ridicat de cel mai glorios domnitor al Moldovei, *Stefan cel Mare*. D-na marchisa de *Betmar*, soția și legatară universală a testatorului, care actualmente trăește la Madrid, neaducându la îndeplinire acest legat, primăria comunei *Baia* i-a intentat acțiune și a câștigat procesul, așa că acum a invitat niște arhitecți și ingineri pentru a face devisul reparațiunilor în cestiune.

—x—

Secretarul operei din *Pesta*, *Ion Iosika*, și redactorul dela „*Szineszeti Lapok*“, *Cornel Forrai*, s'au duelat cu săbiile rânindu-se amândoi.

—x—

Erăși se confirmă scirea despre izbucnirea *colerei în Bulgaria*. În satul *Dolni-Dol*, cercul *Ternova*, a fost dusă de grădinar bulgar sosiți din Ungaria. Dela 30 Noembrie până la 4 Decembrie s'au bolnavit de coleră 13 persoane, care se află toate pe cale de însănătoșare.

Necazurile poporului și preoțimea.

Din Valea Hațegului, Decembrie 1886.

Conform anunțului din „*Gazeta*“ alegerea membrilor reprezentanței comitatului *Huniadóra*, a căror mandat cu sfârșitul a. 1886 va espira, s'a ținut și în cercul electoral *Pescena* în 18 Noembrie. S'au ales — decât actualul inscenat se poate astfel numi — șapte membri, firește toți Maghiari, cu excepțiunea unui Român, dovadă eclatantă despre simțimintele cavaleresc de dreptate și frățietate sinceră și nepreocupată(?) a conlocuitorilor noștri maghiari. Nu ne-am așteptat la o atențiune și prevenire deosebită din partea lor, căci asemenea credințe de mult le-am pus în cui, der o asemenea desconsiderare și derisive nu am presupus cu atât mai vârtos, căci ținuta d-lui „*föszolgabíró*“ *Mara György* — până acum corectă și neinfectată de miasmele șovi-

nismului exclusiv — ne îndreptăția a spera o alegere cât de cât mulțumitoare pentru ambele părți. Cu durere însă actualul inscenat ne-a arătat contrariul probându-ne încă a miiă oră, cât avem noi Români de a aștepta chiar dela bărbații moderați și accesibili simțimintelor de ecuitate din ceta conlocuitorilor noștri maghiari.

E drept, că nepăsarea păcătoșă, cu care atât inteligența puțină numerosă cât și poporul s'a purtat până acum la asemenea ocașii, au încurajat pe bunii noștri patrioți, de a ne delătura cu desăvârșire dela posturi, la cari am putea delunca voia noastră în cumpănă pliedându pentru interesele poporului nostru. Acestă slăbiciune și ținută rezervată, manifestată din partea noastră, o vor exploata conlocuitorii noștri și în viitor și vor merge până la extreme, decât între marginile legii nu vom desvolta mai mult zelul, abnegațiune și perseveranță pentru validitatea drepturilor noastre.

Abstrăgându dela împrejurare, că ziua de alegere până în momentele din urmă a fost învilită în cel mai ascuns secret, ce nu cumva străbătându în public și desșteptându-se în poporul stăbătându, acesta prin conștelegere împrumutată și lucrare meditată să reeșă cu omenii săi și așa să valăme susceptibilitatea gingașă a patrioților — alegătorii români mai cu semă din comune depărtate s'au prezentat în număr frumusele; der durere, mulți nu au fost îndreptați la votare și dela urnă fură respinși. — Trecu peste actualul alegerei, care nu e de nici un interes, amintind numai atât, că prezența alegătorilor români cu protopopul tractual, 3 preoți și 2 notari în frunte cășună o consternațiune și surprindere neplăcută și tabăra mică pe fețele tuturor emoțiunea, mestecată cu ironia desprețuitoare, cu care furăm întâmpinați la intrarea noastră în cancelaria notarială Ședulele pregătite în cancelaria pretorială de timpuriu pentru alegătorii din partea poporului român fură respinse, îndată ce i se descoperiră numele celor propuși spre alegere și se făcură contraședule din partea noastră, fără însă a pute reuși cu acele din cauza micului număr, ce se prezentase la alegere.

Nu se poate îndestul reproba neinteresarea clerului și a învățătorilor, — onore excepțiunilor — cari, deși așăși pe cale privată, chiar din comunele învecinate lipsiau cu totul; puțină interesare și am fi isbutit, căci de astădată alegătorii maghiari nu manifestă prea mult interes și chiar și inteligența le fu puțină prezentată.

Ore ce se fiă cauza acestei apathii detestabile și păgubitoare? Ca o negură grăasă din ce în ce mai copleșitoră planeză indiferentismul, acest vrășmaș neîmpăcat al progresului și frate jurat al corupțiunii, asupra acestui ținut clasic — țera Hațegului — împiedcându ori ce mișcare spre un viitor mai bun. Pe toate terenele vieții publice și sociale întâmpinăm stagnare, amortire și letargia mortală. Poporul prin greșelile mposite publice e redus la sapă de lemn, căci ceta executorilor adeseori însoțiți de gendarmi cutrieră comunele și țin poporul în grijă necurmată, de a-și vedă mijlocele traiului scose la tobă și așa nu e mirare, decât sub presiunea acestor stări critice l'a cuprins un disgust și o apathia desevșită, încât și-a perdut voia și simțirea pentru folosirea unui drept, a cărui valoare nici nu o cunoșce îndestul. Starea decădută materială-cască a poporului pregătită prin rădicarea dărilor publice, înășprita prin speșe enorme ale comasării și a răscumpărării munților; en stagnarea ale comasării și iefinitatea ne mai pomenită a vitelor, cari formeză venitul principal al clasei muncitoare a inriurii și inriuresce totu mai mult asupra stărei morale a poporului împingându-l în brațele desperării și prin aceea la unele scaderi, ce taiă adencu în trupul național și-l amenință cu totală distrugere, decât nu se vor pune stavile acestor rele, până ce este încă timp și leac. Acest dușman al poporului nostru e *folosirea necumpetată a spirituoșelor*, urmare firască a traiului rău.

În fața acestor apariții triste influința clerului ar fi hotăritoare decât acela inzeștrătu cu cunoștințe ar un zelul, abnegațiunea și constanța precum în combaterea vițuriilor așa și în reprezentarea poporului față organelor politice. Aceste însușiri însă în mare parte lipsesc. Avem și noi unii preoți zeloși, cari cu prevedere pastorală s'au opus și se opun acestui curent dărăpăntor, dără după puțină opintire — vedându-și ostenelele zădărnice — se moia și se retrag cu totul de pe câmpul de luptă; în combaterea scaderilor le lipsesc perseveranța oșelită; în reprezentarea demnă a intereselor poporului îndrășnelă și energia și așa poporul, părăsit de conducătorii săi naturali, apucă pe căi contrare binelui său propriu. Din partea învățătorilor, cari altcum pe lângă o lăfă neînsemnată, care adeseori se ridică neregulat, se lupta cu multe neajune și sunt în mare parte străini, nu putem aștepta o inriurire mai determinată în vindecarea acestei stări deplorabile, în care se află poporul, căci cercul lor de activitate —

cuprinzându-se creșterea, intelectuală și morală a generației tinere — le oferă destule titule la recunoștința națiunii, decât să împlinescă misiunea cu conștiință și zelul pedagogic. Și în această sferă învățării își fac cu scumpătate datorința și decât ici colea progresele din an în an nu se ivesc în măsură egală, vina o poartă senatele scolastice cu preotul în frunte, cari nu se prea interesază de mersul instrucțiunii și primăriile, antistiebele comunale, cari nu se folosesc de asprimea legii, unde aceea ar trebui aplicată.

Altă inteligentă afară de cea din opidul Hătegu în cercul acesta nu avem de loc; dără și acesta prea puțin influențează asupra poporului rural, parte pentru neînsemnătatea sa, parte pentru încordările, ce uneori izbucnesc spre dauna noastră între cele două confesiuni existente și în fine pentru atitudinea îndoelnică și jnehotărită a unora în chestiuni de însemnătate națională. Rămâne dără sarcina conducerii pe umerii clerului de prelate și dela colucrarea energetică și stăruitoare a lui s'ar putea aștepta multe și mari folose naționale.

La cauzele înșirate, cari au produs înstrăinarea poporului dela viața publică, a contribuit și aceea împrejurare, că până la dobândirea autonomiei comunelor omnipotența pretorilor, a căror despotism până astăzi se păstrează în tradițiunile poporului, zădărnicea ori ce lucrare, carea era pornită din partea bătrânilor sătesci spre binele comunei, decât nu se una cu voința dictatorului, al cărui capriciu devenise lege și poruncă. Așa numiții comiteți figurau ca păpușe apți de a subscris la porunca înaltă, desconsiderați și huiduiți, când se împotriveau acestor experiențe triste, de a se vedea cu totul ignoranți, a urmat retragerea totală a poporului dela afacerile publice, care numai voia a juca rolul de simplu spectator și până azi se întâmplă uneori că la alegerea oficialilor comunali nu se prezintă atâtea persoane, câte se cer la complinirea antistiebele comunale.

Urmările funeste ale ecestei retrageri se ivesc pe toate terenele vieții publice așa încât mai toate posturile însemnate se ocupă cu persoane, cari parte nu cunosc lipsele poporului, parte nu au bunăvoința de a ține seama de acele. E greu a stărpi această credință, pentru că ea este rezultatul experiențelor a sute de ani; dără mai vârtos pentru că presiunea — cu totă legea nonă — există în realitate sub o formă mai fină, mai șiretă și prin urmare mai periculoasă. Și totuși această credință înrădăcinată trebuie combătută, căci numai după delaturarea ei poporul va eși din starea apatică, la care este redus și și va căuta de trebile sale în viața publică. Pe când procederilor arbitrare ale organelor administrative de odinioară nu se putea pune nici o stavilă astăzi nimeni nu se mai poate compromite apărându între marginile legii interesele sale chiar în mânia elementelor influențătoare și descoperindu abuzurile, îndată ce se ivesc.

Ca această credință să se potă stărpi și poporul să devină accesibil pentru apărarea drepturilor, ce i le oferă autonomia comunelor în speță și constituțiunea în genere, e neapărat de lipsă, ca să i se arate succese pipăite, căci pe vorbe goale și promisiuni deșerte nu mai dă poporul nimica era codul legilor îi este încă o carte cu șapte sigile. Numai izbânde raportate pot împărăscia îndoelile și vor produce încredere față cu conducătorii săi, pe cari până acum i-a privit cu oarecare rezervă adeseori întemeiată.

Asemeni izbânde însă numai prin unire, înțelegeră și lucrare împrumutate se vor scote la cale — dovadă preponderanță compatrioților maghiari în afacerile publice chiar în cercuri, unde sunt în flagrantă minoritate. Cu câtă violență inverșunată se sfășia partidele între sine începându dela dietă până la cea mai neînsemnată adunare improvizată și totuși ce armonie și înțelegeră domnesce între ele, când se întâlneau într'o afacere câtă de bagatelă, în care ar avea să cedeze cătuși de puțin nemaghiarilor și mai vârtos Românilor? În fața acestui punct de „noli me tangere“ dispar orice considerațiuni și diferențe, și solidaritatea cea mai perfectă e încheiată.

Ore această virtute a solidarității numai Românilor se lipsescă? Să fi perit unirea și buna înțelegere din inima unui popor, care se bucură de suvenirile cele mai glorioase ale străbunilor săi? Dără să nu desperăm, ci cu puteri înalte să vindecăm ranele trecutului și viitorului va răsplăti ostenelele noastre. Totuși începutul e greu dără stăruința toate piedecile învinge. Poporul acestui ținut în lipsa altei inteligențe e avisat în toate lipsele sale numai la clerul său, dela care cu totu dreptul pretinde, că acela să-l reprezinte cu vrednicie și să-i apere cu bărbăție drepturile sale contra ori cărui atac și în schimb pentru această osteneală îl stimulează, iubesc și i se crede lui. Și ce răsplăți mai scumpă poate clerul aștepta decât stima, iubirea și încrederea unui popor ca remunerarea unor ostenele, ce în sine cuprind o sacră datorință. Nu este esauriată misiunea clerului în recitarea s. liturgii, prevederea poporului cu mijlocele darului și împlinirea funcțiunilor sacre, ci ac-

tivitatea lui trebuie să se estindă asupra tuturor esigintelor poporului și acesta chiar în propriul său interes; cu cât poporul va fi moralicesce și materialicesce mai înaintat cu atât starea preotului va deveni mai ușoară; cu cât poporul se va bucura de mai multe drepturi civile, cu atât vedă și trecerea preotului va crește atât față cu credinții săi cât și față cu străinii, cari s'au obișnuit a privi preoțimea peste umăr și a o desprețui, când și unde li se da ocaziune.

În mare parte însăși preoțimea poartă vina la această tractare dură prin sfidă ce o manifestă față cu autoritățile politice. Unescă-se odată și va dispărea și această temere stricaciōsă. Cumcă în lipsa altor elemente inteligente sarcina conducerii poporului cade asupra preoțimei, ne arată istoria evului mediu, pe când atât pe terenul literar, economic și social, cât și pe terenul politic clerul a avut înriurirea cea mai binecuvântată și istoria noastră bisericescă ne oferă exemple dese de lupte eroice, pe cari le-a purtat clerul nostru contra apăsărilor celor dela putere.

Deci nici un moment să nu stea preoțimea la îndoelă asupra ținutei sale în venitoriu, ci unindu-se și sfătuindu se împreună la ocaziuni, când interese vitale ale poporului le cere concursul, să fiă gata a se întrepune între marginile legii cu totă bărbăția pentru eluțarea drepturilor, lăpădându odată pentru totdeuna sfidă peccatōsă, ce a marcat până acum întreprinderile singuratică și care sfidă atât de mult a contribuit la pierderea încrederii din partea poporului și a stimei din partea organelor politice. O asemenea procedere resolută în unire și conțelegere ar împărăscia neapărat și bănuiele, ce luptătorii singuratici adeseori și contrag din partea puternicilor țilei, cari îi numesc „agitatori“ și în cele mai multe cazuri ar asigura reușita spre binele poporului și în interesul binepriceput al statului. Recunoșcă preoțimea adevărul asiomei bătrâne „concordia parvae res crescunt... (unirea dă putere) și recunoștința prezentului și a generațiunilor viitoare va remunera ostenelele și sacrificiile suportate. Am dīs. — u.

Din Câmpia, 12 Decemvre 1886.

Domnule Redactor! Mare surprindere a făcut asupra Românilor din aceste părți un concurs, pe care cu data de 2 Decemvre îl publică d-nul solgăbiru al Mociului Ioan Mayr — comitat. Cojocnei — pentru ocuparea postului de notar cercual pentru comuna Bothaza, Chisău, Mociu și Tothaza.

Postul acesta a fost ocupat de un Român, cu numele Gavril Gorgan, pe care noi îl șciam de un bărbat zelos și conștient în purtarea oficiului său și care totdeuna își avea cancelaria sa în cea mai bună ordine. Din aceste considerațiuni pe lângă totă corupția simțimentului de dreptate, ce se manifestă azi așa de des în Ungaria, nici odată nu ni ar fi putut trece prin minte, că și un individ ca acesta va fi înălaturat dela postul său, plătit cu scumpe sudori, din cauză că nu se potă lăpăda de nemul românesc, din care face parte.

Nu este însă azi nimic cu neputință domnilor dela putere, când este vorba de prigonirea elementului românesc din Ungaria. Notarul despre care vorbesc eu era prea sincer, prea leal; simpatia înăscută față cu nemul său nu și-o putea ascunde, ura fățarnică, dela societățile românesce nu se prea retrăgea, er ceea ce era mai mult ca toate: ceea chiar foile noastre politice românesce. Prin acesta el devenise o persoană de totu neplăcută înaintea Maghiarilor, cari l'ar fi delaturat de mult din post, decât ar fi putut afla baremi o singură abatere dela corecta purtare a oficiului său. Dără totu înzadar; d-nul Gorgan s'a ferit a da prigonitorilor săi chiar și cel mai mic pretest pentru a-l depune din postu său. În urmă se întâmplă ridiculul casu, că vizitiul unui Ungur spuse stăpânului său, că pe d. Gorgan l'ar fi audiat într'o societate românescă exprimându-se în mod nefavorit despre Maghiari. Dela stăpânului vizitiului, precum am înțeles, vorba ajunse în fine la urechile solgăbirului Mayr. Din momentul acesta notarul român nu mai avu pace; el fu aspru prigonit din partea șovinștilor și atata a fost vexat, până când în urmă a trebuit să se demisiunea, asigurat fiind, că la din contră totu va fi depus.

Destul atata, că notariatul mai sus dīs azi este vacant. Ținutul acesta este curat românesc și cu toate acestea în solgăbiriatul Mociului numai trei notari de Român am avut și din aceștia astăzi am rămas cu doi. Ce-i drept, oficiul de notar nu este nicidecum de învidiat, mai vârtos pentru Români, dela cari pentru totă bucatura se potfesc să se nchine la câte un pintenț unguesc. Cu toate acestea se află mulți tineri români cu purtare bună și distinși prin inteligența lor, cari deși ar fi vrednici de o sorte mai bună, dără în aceste țile de amară prigonire pentru nemul românesc, s'ar mulțumi și cu un post ca acesta. De aceea, creșându că facu un serviciu cât de baga-

telu cauzei noastre, imi iau voia a atrage atențiunea aspiranților români asupra acestui concurs, cu atât mai vârtos, căci alegătorii fiind în majoritate absolută români, ar fi mulți sorți de reușire. Alegerea se va face la 4 Ianuarie n. 1887, 9 ore a. m., în cancelaria pretorială din Mociu (comitatul Cojocnei). Concursul se trimite până în 31 Decemvre inclusive la același solgăbiru din Mociu, d-l Ioan Mayr, prevăzute fiind cu documentu despre capacitate în sensul § 6, art. de lege I din 1883, precum și cu atestat de moralitate și cererea alăturată la ele. Salariul este: 600 fl. plată fixă și pe lângă aceea numeroșe venituri accidentale.

Români alegători să bage de seamă, că acesta este dără chiar unicul post mai de Dămine-ajută, la care pot și ei influența.

De aceea cerem dela ei solidaritate și sperăm, că nu se vor lăsa să fi seduși nici de frica dără nici de promisiunile celor, cari pe noi ne prigonesc.

Despre atitudinea Românilor și efectuarea acestei alegeri vă voiu informa. N.

DIVERSE.

Nu schiubați paltonel. — Următorea întâmplare petrecută în Bucuresci istoricesce „Rum. Lloyd.“ Unu domn bătrân H., cunoscut pentru soliditatea sa, era oșpe țilnic al unei mari cafenele, unde după amăzi privea când la o măsă de domino, când la alta. Uneori se uita acolo peste ora la care trebuia să mērgă acasă. În asemenea casuri pleca repede acasă ca cum ar fi fost luat la gona. Așa s'a întâmplat Vineri a fostu o săptămână. Vēdendu că a întârziat, o șterse grabnic acasă, unde primi în liniște blānde dojene ale nevastei sale pentru această lipsă de simț de ordine. Scia el, că nevastei sale nu-i place să-i țină lungi predicii, cu condițiune însă că densul să fi cu rezervă. Se pusă la masă în pace, H povesti nevastei sale despre Mingrelianul, despre prețul carnei, despre nebunia Țarului, despre cele mai noue șgomote de logodne, se culcară apoi liniștiți, că au mai trăit o zi în pace și concordia în cei 20 ani de căsnicie. În dimineața țilei următore bărbatul rămase uimit, când vēdū, că nevastă-s'a nu stă cu el la cafea, pretextându că a dejunat mai de vreme; o întrebă de ce i sunt ochii roșii, pōte că n'a durmit bine, dără ea îi aruncă o privire, care l'ar fi pētruns până în adēncul inimei, decât n'ar fi fostu datat cu astfel de privire. Credea că vremea cea rea e pricina indispoziției iabitei sale jumătăți și găsi cu cale să plece de acasă înainte de amăzi. Când vrū să-și îmbrace paltonul, observă că er și-a schimbat în grabă paltonul în cafea cu un palton tocmai asemenea. De aceea așadără nevastă-s'a l'a tractat atât de aspru. Iute plecă să-și caute paltonul, er nevastă-s'a alergă la ferestră să vadă încātrău apucă. Și fiindu că ploua, H. se sui într'o birje, ca să nu strice paltonul strein. Nevastă-s'a se aruncă pe un scaun ostāndu: „Si asta încu! Nu e destul, că aduce rușine și bațjocură asupra capului său cărunț și asupra nenorocitei de mine, aruncă și banii pentru birje!“ Femeea încep să plāngă. Dără lacrimile nu-i vindeau inima. Planul fu făcutu: mai întâiu o lecțiune infidelului bărbat și despărțirea de masă și pat pentru eternitate. O scrisore pe hārtia rosa, ce o gāsise azi-dimineața în palton, o călcă cu ferul fiindu că era șgarcită, o întocmi aruncându asupra-i priviri amare, o puse într'un plic și scris pe el adresa bărbatului său. La amăzi se întorse acesta acasă ndispus, că nu și gāsise paltonul, și mare-i fu mirarea, că masa era gātita numai pentru densul. Asta era pre mult și tocmai voia să-și accentueze drepturile sale ca bărbat, când etă că nevastă-s'a, cu fața serioasă, și printr'un semn îi arată scrisora ce i-o aședase pe sarvetu. H. cunoscu scrierea nevastei sale pe plic, deschise mecanic scrisora, nu-și credea ochilor săi când ceti în franțuzese în parfumata scrisore: „Iubitul meu amic! Ți mulțamesc din inimă pentru frumoșă blană, dără nu pot să nu-mi exprim mirarea, că ai devenit infidelu promisiunii ce mi-ai dat, că-mi vei trimite astă-sără un buchet de violele. Să fi uitat marinosul meu amic promisiunea sa? Te îmbrățișez cordialu a d-tale Melania.“ D-l H. se uita înlemnit la nevastă sa, care apucată de navricalele plānsului se aruncase pe un scaun. Când el vrū să o întrebe de cauza acestui casu neexplicabil, se ridică d-na H. cu totă demnitatea unei femei ofensate în cele mai sante simțiminte, strigându-i: „Taci, în tinetorele alu căsătoriei!“ Cărbatul sta să cadă el acum pe scaun, când sună de afară clopotelul. D-na H., căreia nu-i plăcea să pētrundă'n public micile scene familiare, eși din sala de mănecare afară, dără se întorse îndērētū cu obrazii roșii de mânia, anunțându bărbatului, că unu servitor în livrea are să-i predea o nouă scrisore de dragoste. D-l H. credea, că lă lovesce dāmbლაა. Clătīnându-se eși pe ușă afară să primescă scrisora. Când se întorse în odai și voi să deschidă scrisora nevastă-s'a i-o smulse din mână spre a-i dovedi din nou infidelitatea lui. Dără abia ceti cele câteva rēnduri, când după ce privi paltonul îl îmbrățișă și mai că-l înăbuși cu dovedile ei de frațedime. Abia putu scăpa H. de giugulele nevastei, pe care o credea că a înebunit, și luāndu biletul în mână ceti: „Stimabile Domn! Precum mi s'a comunicat de chelnul cafenelei N., vi s'a schimbatu er paltonul acolo. Fiindu că și mie mi s'a întâmplat același lucru, e de presupus, că ne aflăm noi în posesiunea paltonelor noastre schimbate și am însăreinat pe servitorul, să facă schimbul lor.“ Biletul era scris de unu cunoscut bon-vivant alu reședinței, pentru dragostile căruia d-l H. fără vină fusese tras la răspundere. D-na H. înțelesese lucrul pe cându bărbatului ei i-a mai trebuit multă bătaie de cap până ce se se limpedesca asupra fatalei scrisori.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena din 14 Decembrie st. n. 1886.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including gold and paper rents, and various bonds.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficiala dela 29 Noembrie st. v. 1886.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, listing various interest rates and bank-related values.

Cursul pietei Brasov

din 15 Decembrie st. n. 1886.

Table with market prices for Braşov, including exchange rates for Romanian, silver, and other currencies.

Avisu importantu!

Am onore a incunoscinta p. t. publicu, ca pentru a-i da ocaziune sa-si procure directu si cu preturi forte moderate urmatoarele articole, precum:

- List of goods for sale: Iere negre moi, Iere rosii, Lacherda, Masline mari de 'Volo', Masline mici 'Trilie', Diferiti pesce prospetu, Morunu, somnu, crapu, saratura prospeta.

m'am decisu a vinde in timpul catu va dura sezonulu si 'en detail' in localulu

D-loru Mutzig & Slaminek

Strada Teatrului.

Comande pentru provinciã efectuezu promptu dela 1/2 Kilo in susu cu rambursã.

Braşov, 1 (13) Decembrie 1886. Cu totã stima

Nicolae N. Bidu.

Avisu importantu!

Nr. 13359 1886.

Publicatiune.

1-1

Consignatiunea virilistiloru orasenesci pro 1887, aprobatã de cãtrã reprezentanța comunalã prin concludulu din 8 Decembrie a. c. este pusã in biuroulu D-lui primaru, cu 16 Decembrie a. c. incepãndu, spre examinare din partea fiã-cãrui.

In contra acestei consignatiuni respective in contra concludului luatã asupra acestei consignatiuni se potã așterne eventualele recurse subscrisului magistratulu in decursu de 15 zile, incepãndu cu deja mai susamintita zi. Braşov, in 13 Decembrie 1886.

Magistratulũ orãşenescũ.

Avisu d-loru abonați!

Rugãmu pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerãrii se binevoiascã a scrie pe cuponulu mandatului postalũ si numerii de pe fãșia sub care au primitu diarulũ nostru pãnã acuma.

Domnii ce se abonezã din nou se binevoiascã a scrie adresa lãmuritã si se arate si posta ultimã. ADMINISTR. 'GAZ. TRANS'

Mersulu trenurilor

Valabilũ dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predealũ-Budapesta si pe linia Teiușũ-Aradũ-Budapesta a calei ferate orientale de statũ reg. ung.

Large table with train schedules for routes: Predeal-Budapest, Budapest-Predeal, Teiuș-Arad-Budapest, Budapest-Arad-Teiuș, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, and Petroșeni-Simeria (Piski).

Nota: Orele de noapte suntũ cele dintre liniile grãse.